

L'estudi s'ha publicat on-line a la revista **Molecular Psychiatry**, una de les revistes més importants de l'àmbit de la Psiquiatria

Les malalties considerades lleus, les que més afecten la productivitat d'un país

Segons els resultats de l'Enquesta Mundial de Salut Mental de la Organització Mundial de la Salut (OMS) que ha avaluat 19 malalties incapacitants freqüents.

Barcelona, 19 d'octubre de 2010.- Els dies de baixa per malaltia són la font principal de pèrdua de capital humà per a l'economia d'un país. Un treball liderat per investigadors del **Grup de Recerca en Serveis Sanitaris de l'IMIM (Institut de Recerca Hospital del Mar)**, ha estudiat quins trastorns mentals i físics es produeixen amb més freqüència i representen dies de baixa en l'activitat diària habitual. L'estudi s'ha portat a terme a 24 països, entre ells Espanya, en el marc de l'*Enquesta Mundial de Salut Mental de l'OMS*, la iniciativa de recerca internacional més gran per a una avaluació completa de l'epidemiologia dels trastorns mentals de tot el món.

El treball, que no ha trobat diferències significatives entre els països estudiats, ha detectat que els problemes de salut que més afecten a la productivitat d'un país són aquells que considerem a vegades menys greus, com els associats al dolor: **artrosi, dolors cervicals i mal d'esquena**. Aquestes malalties són, de lluny, les més incapacitants, ja que representen el 21,5% de tots els dies de baixa completa, seguides de **migranyes/mals de cap greus, malalties cardiovasculars i depressió**.

Mitjançant entrevistes personals a **62.971 adults**, els investigadors van avaluar el número de dies, en l'últim mes, durant els quals els participants van ser totalment incapaços de treballar o realitzar les seves activitats diàries normals per problemes relacionats amb la salut mental o física. Una de cada set persones entrevistades (12,8%) va respondre que al menys havia patit un dia complet de discapacitat en el mes anterior. Es va estudiar també la durada de la discapacitat i, entre les malalties que es van estudiar (10 físiques i 9 mentals), les que van comportar una major quantitat de dies de discapacitat van ser els **trastorns neurològics** (incloent accident cerebrovascular, epilèpsia, esclerosi múltiple i malaltia de Parkinson; 17,4 dies addicionals perduts cada any respecte als que no pateixen aquest trastorn), el **trastorn bipolar** (17,3 dies addicionals perduts) i el **trastorn d'estrès posttraumàtic** (15,2 dies addicionals perduts).

En relació als **trastorns mentals**, cal tenir en compte que són dels més incapacitants per aquells que els pateixen, però que, al no ser tant freqüents, no acaben sent els que més pèrdua de productivitat provoquen. Per exemple, el trastorn bipolar és dels trastorns mentals que més discapacitat provoca, però és molt poc freqüent. En canvi, la depressió major, és ambdues coses: incapacitant i freqüent i per això és una causa important de pèrdua de productivitat social.

L'estudi ha detectat també que els trastorns crònics tenen tendència a coexistir en una mateixa persona. Una possible conseqüència de les dades de l'estudi és la importància de tots els trastorns conjuntament, ja que el tractament o eliminació d'un dels trastorns no millorarà de manera òptima la discapacitat. Actualment es tendeix a avaluar com a més discapacitants alguns trastorns que, més que per ells mateixos, ho són per associar-se a altres trastorns .

Segons el **Dr. Jordi Alonso**, coordinador del Grup de Recerca en Serveis Sanitaris de l'IMIM i autor principal de l'article, aquest treball ***"és important perquè s'ha tingut en compte la tendència a patir més d'un trastorn i hem calculat quina part de la incapacitat és atribuïble a cada trastorn, i la necessitat existent de tractar tots els trastorns per restaurar-ne la productivitat. Això hauria de tenir implicacions a l'hora de dissenyar estratègies d'intervenció per reduir la incapacitat a nivell poblacional"***.

Com a conclusió podem dir que una gran part de la pèrdua de productivitat d'un país està explicada per una reduïda llista de trastorns físics i mentals. Per això, és important intentar limitar el seu impacte, tant des del punt de vista de la salut individual com també de la productivitat social.

Article de referència:

Alonso J, Petukhova M, Vilagut G, Chatterji S, Heeringa S, Üsün TB, et al. Days out of role due to common physical and mental conditions: results from the WHO World Mental Health surveys. ***Mol Psychiatry*** 2010 advance online publication 12 October 2010; doi: 10.1038/mp.2010.101

Per més informació contactar amb el Servei de Comunicació de l'IMIM:

Rosa Manaut, Telf: 618509885 o Marta Calsina Telf: 933160680 o 638720000.